

می خوانی ام

می خوانی ام... به بزرگ ترین ضیافت هستی. ذرات جهان در تکاپوی آمدنش هستند و تو از میان تمام مخلوقات مرا خوانده ای.

درهای رحمت را گشوده ای تا هر دست برآمده سوی بارگاہت را پاسخ گویی. بال ملائکت را از فرش تا عرش گسترده ای تا قدم های لرزانم را به تو برسانند. مگر به من ناسپاس هنوز امیدی هست که می خوانی ام؟

بارها خواندی. درها گشودی و فرش ها گستریدی. مرا آسمانی می خواستی و مشتاقم بودی؛ اما من سر در گریبان جهل، نگاهم با زمین گره خورده بود. رمضان نامیدی، تا بدانم باید در حرارت عشق تو ذره ذره وجودم را ذوب کنم و من هنوز هم نمی دانم حال خاکستری را که از مجمر رمضان تا بلندی عرش تو پراکنده شد.

گفتی بخوان مرا، تا اجابت کنم و دست های ناتوانم که به سوی بارگاہت بلند شد از شوره زار دلم جز خواستن و خواستن و خواستن برنخاست. به یک نام خواندمت و هزار خواسته را طلب نمودم. همه از آن چه که از تو دورم می کرد و نفهمیدم راز آنان را که به هزار نام می خواندند و تنها یک خواسته را تمنا می کنند که: «خلصنا من النار یا رب»

دست های ناتوانم را گرفتی تا ره هزار ماهه را یک شبه بپیمایم و من دلشکسته از این همه غفلت، در حسرت آسمانی شدن سوختم. اگر به بخشایش، در من نگرستی از رحمت بود، که در خود جز ناسپاسی و غفلت ندیدم. دریای معرفت بی کرانه بود و خوان رحمت گسترده، اما پیمان قلب من چنان کوچک بود که جز اندکی از بسیار در آن نگنجید و تا به خود آمدم ابرهای فرصت از آسمان رمضان گذشته بود. باز هم می خوانی ام و از میان تمام مخلوقات مرا خوانده ای.

باید قلبم را بر آستان حریمت بنشانم و از زلال معرفت بنوشانمش. این بار باید قدم بر بال های ملائکت سوی تو بیایم و در آتش عشقت بسوزم تا خاکسترم شهادت دهد، عشق لحظه لحظه با تو بودن را. پس یاری ام کن که جز تو کسی را یاری یاری کردنم نیست.

کوزه ای که نباید بشکند...

محمد مهدی عباسی آغوی

ریسمانی که نباید رها شود...

با گام هایی آرام، وارد دکان کوزه گری شد. سرش را بلند کرد و گفت یک کوزه می خواهم. نوح کوزه ای به او فروخت.

مشتری غریبه هنوز از دکان خارج نشده بود که ترق...! صدای شکستن کوزه آمد.

مشتری عجیب و غریب نوح بازگشت و گفت: یک کوزه دیگر بده!

نوح کوزه ای دیگر به او داد و باز صدای خرد شدن سفال و شگفتی بیش تر نوح! با خود گفت یک بار حواش نبود اما این بار چه؟

باز هم مرد غریبه کوزه ای دیگر گرفت و این بار جلوی خود نوح زد و آن را شکست و باز کوزه ای دیگر خواست. نوح نبی با عصبانیت گفت اگر هم می خواهی کوزه های مرا بخری و بشکنی حداقل جلوی من که آن ها را ساخته ام این کار را نکن. دلم برای ساخته دستم می سوزد!

مرد غریبه لبخندی زد و گفت تو که دلت برای چند کوزه بی جان می سوزد، چطور از خدا می خواهی خدای تو بدون راه برگشت، قومت را عذاب کند و به آن ها رحم نکند؟ آن ها نیز مصنوع خدایند!

مرد غریبه، آشنا درآمد... او جبرائیل بود با پیامی از خدای رحیم!

هیچ چیز نزد خدا دوست داشتنی تر از جوان توبه کننده نیست.

چه خدای خوبی! هیچ وقت در خانه اش را نمی بندد، هیچ گاه نمی گوید که برو تو دیگر به درد من نمی خوری. در رحمتش باز باز، مهربانی اش خروار خروار و لطف و بخشش او کرور کرور...

● توبه چیست؟

انسان در درون خود هم نیروهای الهی دارد و هم نیروهای شیطانی. توبه یعنی انقلاب نیروهای الهی در برابر نیروهای شیطانی؛ قیام عقل علیه هوای نفس. ما دو نوع انقلاب داریم: یک انقلاب بیرونی است که در مقابل دردهای اجتماعی است و یک انقلاب درونی علیه دردهای باطنی و اخلاقی.

گناه درد است و استغفار دارو و توبه واقعی شفا! امام علی (علیه السلام) فرمودند: «الذنب داء والدواء الاستغفار والشفاء أن لا تعود.» گناهان دردند و طلب بخشش دارو و شفا به آن است که دیگر سوی گناه باز نگردي.

● امکان توبه

بارها شنیده‌ام که جوانی می‌پرسد: خدا فلان گناه را هم می‌بخشد؟ اگر کسی بهمان باشد خدا توبه‌اش را می‌پذیرد؟ و من جوابی جز «بله حتما» نداشته‌ام. گناه هرچه زیاد، معصیت هر قدر بزرگ، اما سترگ‌تر از عظمت و رحمت او نخواهد بود. گناه ناپسندی از رحمت الهی بیش از گناه عمل ناپسند فرد است.

گرچه لباس نو غیر از لباس وصله زده است، ولی امام باقر (علیه السلام) فرمودند: «التائب من الذنب كمن لا ذنب له.» توبه‌کار از گناه، چون کسی است که گویا گناهی نکرده است.

● مراحل و شرایط توبه

چطور انسان از گناهانش توبه کند؟

با یک معذرت خواهی از خدا همه چیز حل است؟ فرض کنید شما مسیری را خلاف راندگی می‌کنید و می‌زنید و ماشین فردی را اوراق می‌کنید. آیا با یک عذر خواهی و اشتباه کردم و شکر خوردن، طرف راضی می‌شود؟ مسلّم است که باید به پلیس جرمه بدهید و خسارت فرد را پرداخت کنید و...

روزی فردی در حضور امیرمؤمنان (علیه السلام) گفت «استغفرالله ربی و اتوب الیه!»

حضرت چنان برآشفند و او را سرزنش کردند که گویی ناسزایی گفته! گویا روی حضرت با کسانی است که بدترین کارها را می‌کنند و بعد می‌گویند استغفرالله، خدا می‌بخشد انسان هم که جایز الخطاست. غافل از آن که حضرت فرمودند: توبه مقام علیون است و مراحل و شرایطی دارد. باید این موارد را رعایت کنی تا توبهات قبول شود:

۱. از گذشته خویش پشیمان شود.

۲. برای همیشه عزم بر ترک گناه گیرد.

۳. حقوق مردم را ادا کند.

۴. حقوق خدا را از واجبات و محرمات ادا نماید.

۵. گوشتی که از حرام بر تن تو روییده، با حزن و اندوه آب کند تا پوست به استخوان بچسبد و گوشت جدید در پوست پیدا شود.

۶. زحمت و سختی عبادت را بر بدنش بچشاند، همچنان که شیرینی گناه را چشانیده است.

و هر گاه چنین کرد بگوید: «استغفرالله».

چهار مورد نخست، شرط قبول و دو شرط آخر، شرط کمال توبه است.

وقتی جسم ما ضربه‌ای می‌خورد، بسته به شدت ضربه و حساسیت محل برخورد، آن دردی که احساس می‌کنیم متفاوت است. یک لگد توی شکم با تلنگری در چشم برابری می‌کند.

گناه، ضربه‌ای به روح ما است. بسته به نوع گناه و لطافت روح باید با گناه برخورد کرد.

دیدهای برخی آن قدر کتک خورده‌اند که نسبت به ضربه بی‌حس می‌شوند؟ خدا نکند کسی آن قدر روحش تاریک شده باشد که دیگر گناه را حس نکند.

دردشناسی، اولین گام برای درمان بیماری است. حال هرچه مقام روحی فرد بالاتر باشد توبه‌اش بیشتر است.

همین جناب نوح (علیه السلام) که ۹۵۰ سال مردم را دعوت به عبودیت خدا نمود، به خاطر همان تقاضای عذاب، ۴۰ سال گریه و نوحه کرد تا به او نوح گفتند. پیامبر ما نیز که جزو ۱۳۴۰۱۳ معصوم دنیاست روزی حداقل ۷۰ بار استغفار می‌نمودند. پس:

مخواب ای گنه‌کرده خفته، خیز

به قدر گنه آب چشمی بریز

● زمان و مکان توبه

در هر زمان و هر مکان راه برای توبه باز است، ولی بی‌شک برخی زمان‌ها مانند ماه مبارک رمضان و شب‌های قدر و برخی مکان‌ها مانند مسجد و اماکن زیارتی ما را به خدا نزدیک‌تر می‌کند.

● مهلت توبه

خدای مهربان، تا وقتی نشانه‌های مرگ خود را ندیده‌ایم به ما مهلت توبه داده است.

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: «روزی حضرت آدم (علیه السلام) به خداوند عرض کرد: پروردگار! شیطان را بر من مسلط کردی،

پس برای من هم چیزی مقرر فرما. خداوند فرمود: ای آدم! این امتیاز را برای تو قرار دادم که هرگاه یکی از فرزندان تصمیم به گناه گرفت، بر او چیزی نوشته نشود، اما اگر انجام داد یک گناه برای او ثبت گردد. ولی هر کس عزم بر انجام کار نیکی داشت، حتی اگر آن را انجام نداد، یک حسنه برای او ثبت شود. اگر آن را انجام داد، ده حسنه برای او نوشته شود. آدم عرض کرد: پروردگار! برایم بیفز! فرمود: برایم مقرر ساختم که هر یک از فرزندان اگر گناهی کند، سپس آمرزش خواهد او را ببامرز. عرض کرد: پروردگار، بر این بیفز! خداوند فرمود: برای آن‌ها توبه قراردادم (یا فرمود: توبه را برای ایشان گستردم) تا آن که نفس به‌این‌جا (گلوگاه) رسد. آدم عرض کرد: پروردگار! مرا بس است.

ولی مشکل این‌جاست که ما نمی‌دانیم چه زمانی مرگمان فرا می‌رسد؟ پس نباید وقت را تلف کرد. امام علی (علیه السلام) فرمودند: «لا تؤخر التوبة فإن الموت يأتي بغتة.» توبه را به تاخیر نیندازید که مرگ ناگهان سر می‌رسد.

توبه از واجبات است و واجب انواعی دارد:

موقت: وقتی مشخص دارد مانند نماز.

غیر موقت: وقت مشخصی ندارد.

غیر فوری: لازم نیست به سرعت انجام شود.

فوری: باید سریع انجام داد مانند توبه و قضای عبادات.

● حرف آخر

خب خدا را شکر، من که گناهی ندارم که از آن توبه کنم! این سخن، مثال اصحاب پیامبر (صلی الله علیه و آله) است که فرمود هیزم از بیابان جمع کنید. گفتند این‌جا که پرهوت است و چیزی نیست، ولی وقتی جمع شد تلی از هیزم شد. حضرت فرمودند گناهان کوچک و بزرگ شما همین‌طور است و به نظر نمی‌آید.

برای همین است که امام صادق (علیه السلام) فرمودند: «التوبة حبل الله و مدد عنایتة و لابد للعبد من مداومة التوبة علی کل حال: توبه ریسمان خدا و یاری عنایت اوست، پس بنده ناگزیر از آن است که پیوسته توبه کند.»

این ریسمان را که ابتدایش به دست خداست، رها نکنیم و در ماه خدا آن‌را محکم‌تر چنگ بزنیم.

